

DE VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE EN INDUSTRIE, BUITENLANDSE ZAKEN,
DIGITALISERING EN FACILITAIR MANAGEMENT

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

**Betreft: - Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging
van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 februari 2023 tot
toekenning van steun aan ondernemingen voor de compensatie van
indirecte emissiekosten, wat betreft de uitbreiding van de steunbare
activiteiten en de investeringsverplichting
- Eerste principiële goedkeuring**

Samenvatting

Het voorontwerp van besluit wijzigt in hoofdzaak de doelgroep en verder een aantal modaliteiten van de toekenning tot steun aan ondernemingen ter compensatie van indirecte emissiekosten, als gevolg van de wijziging van 5 januari 2026 aan de Europese Richtsnoeren betreffende bepaalde steunmaatregelen in het kader van het systeem voor de handel in de broeikasgasemissierechten na 2021, en van de inkanteling van de federale middelen ter ondersteuning van bedrijven in energie-intensieve sectoren.

1 SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsdomein Werk, Economie, Wetenschap, Innovatie, Landbouw en Sociale Economie.
Beleidsveld Economie.

Dit voorstel kadert binnen de wijziging (Mededeling van de Commissie 2026/C 196 van 5 januari 2026) van de Europese richtsnoeren betreffende bepaalde staatssteunmaatregelen in het kader van het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten na 2021 (Mededeling van de Commissie (2020/C 317/04)).

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2026/246 van 25 juni 2026.

Het advies van de Inspecteur van Financiën werd verleend op 23 juni 2026.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 5 juli 2026.

2 INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

De eerste steunperiode van de compensatie voor indirecte emissiekosten, ingevoerd bij besluit van de Vlaamse Regering van 21 april 2014, liep van de emissiejaren 2013 tot en met 2020. Op 3 februari 2023 werd de tweede steunperiode van de steunmaatregel Compensatie Indirecte Emissiekosten (CIE¹) door de Vlaamse Regering goedgekeurd voor de emissiejaren 2021 - 2030 ('CIE 2').

Doelstelling van de steunmaatregel

Het Europese systeem van verhandelbare emissierechten ('VER' of 'EU-ETS', °2005), dat inmiddels meer dan 20 jaar bestaat, verplicht de VER-bedrijven een hoeveelheid emissierechten in te leveren die overeenstemt met de hoeveelheid CO₂-equivalent die zij tijdens het voorgaande jaar hebben uitgestoten. Aangezien de elektriciteitssector de CO₂-kosten kan doorrekenen in de elektriciteitsprijs, komt de financiële last van de aankoop van emissierechten terecht bij de elektriciteitsverbruiker. Elektriciteits-intensieve afnemers verliezen daardoor concurrentiekracht ten opzichte van bedrijven in regio's met een minder ambitieus klimaatbeleid.

Vlaanderen besliste daarom een compensatie voor indirecte emissiekosten te implementeren. Met die compensatie wil de Vlaamse overheid bedrijven - binnen de klijtlijnen van de Europese staatssteunregels - compenseren voor deze indirecte CO₂-kosten. Op die manier wil ze het concurrentieel nadeel wegwerken en vermijden dat deze bedrijven genoodzaakt zijn zich te delokaliseren naar landen buiten de Europese Unie.

Immers, zolang veel internationale partners de ambitie van de EU niet delen, bestaat er volgens de bovenvermelde Europese richtsnoeren het risico van 'koolstoflekkage', hetzij doordat de productie wordt overgeheveld van de Unie naar landen met minder ambitie op het gebied van emissiereductie, hetzij doordat Unieproducten worden vervangen door meer koolstofintensieve invoer. 'Koolstoflekkage' of 'carbon leakage' is de mogelijkheid dat de wereldwijde broeikasgasemissies stijgen indien ondernemingen hun productie naar derde landen buiten de Unie verplaatsen omdat zij de kostenstijgingen als gevolg van het Europese emissiehandelssysteem niet aan hun afnemers kunnen doorberekenen zonder een significant verlies van marktaandeel.

Behandeling van steunaanvragen

Het Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO) behandelt de steunaanvragen en doet voor de verificatie van de gegevens een beroep op het Verificatiebureau Benchmarking Vlaanderen (VBBV). Een onderneming vraagt voor het emissiejaar t steun aan in t+1. In t+1 betaalt VLAIO de steun uit aan de aanvrager. In t+2 betaalt het Vlaams Klimaatfonds (VKF) deze bedragen via dotatie terug aan het Fonds Innoveren en Ondernemen (FIO)/VLAIO.

Gewijzigd Europees kader

De tweede CIE-periode ('CIE 2'; emissiejaren 2021 - 2030) is gebaseerd op de Europese Richtsnoeren van 2020 betreffende bepaalde steunmaatregelen in het kader van het systeem voor de handel in de broeikasgasemissierechten na 2021 (2020/C 317/04) en de aanvulling erop (2021/C 528/01).

Europa heeft inmiddels, zoals aangekondigd in de 2020-Richtsnoeren, een tussentijdse update van de Richtsnoeren doorgevoerd via de Mededeling van de Commissie tot wijziging van de richtsnoeren betreffende bepaalde staatssteunmaatregelen in het kader van het systeem voor de handel in

¹ Dit wordt ook vaak 'Indirect Carbon Leakage' (ICL) genoemd, maar in deze nota wordt de officiële Vlaamse naamgeving, met name 'Compensatie Indirecte Emissiekosten' of 'CIE', gebruikt.

broeikasgasemissierechten na 2021 (2026/C 196). Zoals voorzien werden de geografische zones en de historische emissiefactor² voor alle zones aangepast. De historische emissiefactor voor België stijgt van 0,36 naar 0,37 tCO₂/MWh.

De belangrijkste, en overigens in de 2020-Richtsnoeren niet voorziene, wijziging is echter een significante uitbreiding van de CIE-doelgroep in het tweede deel van de tweede CIE-periode ('CIE 2.2'), i.e. van emissiejaar 2026 tot en met 2030.

In het eerste deel van de tweede CIE-periode ('CIE 2.1'), i.e. van emissiejaar 2021 t.e.m. 2025, waren de volgende activiteiten steunbaar (Tabel 1 van Bijlage I in de 2026-Richtsnoerwijziging, verder in deze nota wordt hiernaar gerefereerd als 'Doelgroep 1'):

NACE/PRODCOM-code ³	Omschrijving
14.11 ⁴	Vervaardiging van kleding en leer
17.11	Vervaardiging van pulp
17.12	Vervaardiging van papier en karton
19.20 ⁵	Vervaardiging van geraffineerde aardolieproducten
20.11.11.50	Waterstof
20.11.12.90	Anorganische zuurstofverbindingen van niet-metalen
20.13	Vervaardiging van andere anorganische chemische basisproducten
20.16.40.15	Polyethyleenglycolen en andere polyetheralcoholen, in primaire vormen
23.14.12.10	Matten van glasvezels
23.14.12.30	Vliezen van glasvezels
24.10	Vervaardiging van ijzer en staal en van ferrolegeringen
24.42	Productie van aluminium
24.43	Productie van lood, zink en tin
24.44	Productie van koper
24.45	Productie van andere non-ferrometalen
24.51	Gieten van ijzer

Tabel 1 – Doelgroep 1 (bestaande doelgroep) CIE-steun

De 2026-Richtsnoerwijziging breidt bovenstaande doelgroep significant uit met de volgende activiteiten (Tabel 2 van Bijlage I in de 2026-Richtsnoerwijziging, verder in deze nota wordt hiernaar gerefereerd als 'Doelgroep 2'):

² Dit is de CO₂-emissiefactor zoals berekend door de Europese Commissie in de Richtsnoerwijziging.

³ De PRODCOM-code is een verdere uitdieping tot op productniveau (8 digits) van de NACE-nomenclatuur (4 digits), hier conform de Richtsnoerwijziging volgens NACE Rev. 2, en vermeld in opgaande volgorde van NACE-code. In het wijzigingsBVR wordt de laatste NACE-update, NACE Rev. 2.1, gevolgd, wat de Richtsnoerwijziging ook toestaat. NACE Rev. 2.1 (2023) is een update van het Europese systeem voor de classificatie van economische activiteiten (NACE Rev. 2; 2006). De update is gemaakt om de nomenclatuur beter te laten aansluiten op de gemoderniseerde wereldeconomie en nieuwe technologische ontwikkelingen. NACE Rev. 2 werd tot en met referentiejaar 2024 gebruikt. Een eventueel verschil tussen Nace Rev. 2 en Nace Rev. 2.1 wordt per code geduid in voetnoot.

⁴ In NACE Rev. 2.1 is dit 14.24 'Vervaardiging van kleding van leer **en van bont**', zie ook infra (2.B. Artikel 2 – In aanmerking komende activiteiten).

⁵ In NACE Rev. 2.1 is dit 19.20 'Vervaardiging van geraffineerde aardolieproducten **en van producten uit fossiele brandstoffen**', zie ook infra (2.B. Artikel 2 – In aanmerking komende activiteiten).

NACE/PRODCOM-code ⁶	Omschrijving
07.10	Winning van ijzererts
07.29	Winning van andere non-ferrometaalertsen
10.41	Vervaardiging van oliën en vetten
11.06	Vervaardiging van mout
13.10	Bewerken en spinnen van textielvezels
13.95	Vervaardiging van gebonden textielvlies en van artikelen van gebonden textielvlies, exclusief kleding
16.21	Vervaardiging van fineer en van panelen op basis van hout
20.12	Vervaardiging van kleurstoffen en pigmenten
20.14	Vervaardiging van andere organische chemische basisproducten
20.15	Vervaardiging van kunstmeststoffen en Stikstofverbindingen
20.16	Vervaardiging van kunststoffen in primaire vormen (*)
20.17	Vervaardiging van synthetische rubber in primaire Vormen
20.59.56.70	Alkylbenzenen en alkylnaftalenen, van gemengde samenstelling (excl. die bedoeld bij GS-post 2707 of 2902)
20.60	Vervaardiging van synthetische en kunstmatige vezels
23.11	Vervaardiging van vlakglas
23.13	Vervaardiging van holglas
23.14	Vervaardiging van glasvezels (*)
23.31	Vervaardiging van keramische tegels en plavuizen
23.99.19.10	Slakkenwol, steenwol en dergelijke minerale wol, ook indien onderling vermengd, in bulk, in bladen of op rollen
24.31	Koudtrekken van staven
24.34	Koudtrekken van draad
27.20	Vervaardiging van batterijen en accumulatoren

Tabel 2 - Doelgroep 2 (nieuwe doelgroep) CIE-steun

(*) Dit geldt voor de bedrijfstak, met uitzondering van deeltakken die al niet in Tabel 1 zijn vermeld.

Een aantal sectoren van bovenstaande lijst, in het oranje, waren ook al in CIE 1 steunbaar. In CIE 2.1 werden ze uit de lijst met steunbare sectoren gehaald omdat de Europese Commissie hun indirect carbon leakage-risico toen niet meer als hoog genoeg taxeerde om steun te rechtvaardigen. In CIE 1 was ten slotte ook nog 08.91 'Winning van mineralen voor de chemische en de kunstmestindustrie' steunbaar, die in CIE 2.1 echter niet opnieuw steunbaar wordt. De overige sectoren, in het zwart, zijn bijgevolg compleet nieuw ten opzichte van CIE 1 of CIE 2.1.

Naast de uitbreiding van de doelgroep, laat de 2026-Richtsnoerwijziging ook een verhoogd steunpercentage van maximum 80% in plaats van 75% voor Doelgroep 1 toe. De nieuwe Doelgroep 2 kan maximaal 75% steun krijgen. De productbenchmarks⁷ voor Doelgroep 2, de integratie van het

⁶ Idem als voetnoot 3.

⁷ Dat zijn streefwaarden voor energie-efficiëntie die voor bepaalde producten zijn opgemaakt op basis van de meest energie-efficiënte productie-installaties. Voor producten waarvoor een productbenchmark bestaat wordt de steun berekend op basis van het benchedelektriciteitsverbruik en niet op het daadwerkelijke verbruik van het bedrijf.

Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM) in het CIE-kader en de aanpak inzake uitwisselbaarheid van brandstof en elektriciteit volgen later nog, vermoedelijk als wijziging van of als aanvulling op de 2026-Richtsnoeren.

De budgettaire impact van een volledige opname van Doelgroep 2, waarbij voor beide doelgroepen een steunpercentage geldt van 75%, wordt ingeschat op +62,0%⁸ steun ten opzichte van alleen Doelgroep 1. Wordt ook de verhoging van Doelgroep 1 naar 80% mee ingecalculiseerd, dan is de budgettaire impact +68,6% steun ten opzichte van alleen Doelgroep 1.⁹

Als uitgangspunt wordt ervoor gekozen om de reeds voorziene budgettaire enveloppe binnen het VKF te behouden voor Doelgroep 1 zodat een eventuele uitbreiding geen impact heeft op de huidige Doelgroep 1. Een uitbreiding van de CIE-maatregel tot Doelgroep 2 is bijgevolg afhankelijk van eventuele bijkomende beschikbare budgettaire middelen, wat omschreven wordt in het volgende deel.

Vlaamse inkanteling van de federale middelen

De federale regering zegde in december 2025 een energiekorting van ruim 900 miljoen euro toe. Dat geld was bestemd voor de Belgische elektro-intensieve industrie die het meest blootgesteld is aan de internationale concurrentie en waarvoor elektriciteit een doorslaggevend deel van de productiekosten uitmaakt, aldus het persbericht van federaal minister van Energie Mathieu Bihet¹⁰. Het bestond uit twee aspecten; het ingrijpen op de transmissienettarieven - een federale bevoegdheid – enerzijds een en tussenkomst in de energiekosten anderzijds. De bedoeling van dat laatste was om het toe te kennen via het Clean Industrial Deal State Aid Framework (CISAF; C/2025/7600). De Raad van State oordeelde echter in februari 2026 dat dit een steunmaatregel betreft die onder gewestelijke bevoegdheid valt.

Deze laatste ‘energiekorting’ wordt nu voor het Vlaamse deel overgenomen door de Vlaamse overheid. Het betreft in totaal een enveloppe van circa 425 miljoen euro die via de Gewesten zal worden uitgevoerd. De Gewesten krijgen hiervoor ETS-middelen die vroeger naar het federale niveau gingen. De afspraken hierover worden momenteel onderhandeld in het kader van de discussies over de zogenaamde ‘burden-sharing’.

De gesprekken over het exacte bedrag lopen dus nog, maar het is duidelijk dat het ruim onvoldoende zal zijn om de hele CISAF-doelgroep te bedienen. Het is immers zo dat de CISAF-doelgroep ±500 bedrijven¹¹ telt, waarbinnen ook de twee CIE-doelgroepen vallen (de CIE-Doelgroep 1 telt ongeveer 37 bedrijven, en de CIE-Doelgroep 2 telt ongeveer 80 bedrijven). De groep bedrijven die wel nog op de CISAF-, maar niet op de CIE-lijst staat betreft een groep van ± 373 bedrijven. Daarbij moet opgemerkt worden dat beide CIE-doelgroepen hoger op de carbon leakage- en dus weglekrisicolijs staan. Van de groepen die vandaag dus nog niet gesteund worden, is dan de CIE-Doelgroep 2 de groep die de steun het meest nodig heeft.

De Vlaamse Regering heeft daarom beslist om de bijkomende federale middelen in te zetten via het bestaande systeem van compensatie voor indirecte emissiekosten en in het bijzonder voor de CIE-Doelgroep 2, op voorwaarde dat de bedrijven die de steun ontvangen een gedeelte hiervan herinvesteren.

⁸ Voor het emissiejaar 2024 bedroeg het voor compensatie in aanmerking komend elektriciteitsverbruik 9.465 GWh (bron: aanvragen CIE-steun). Voor Doelgroep 2 bedroeg het *bijkomende* in aanmerking komende elektriciteitsverbruik in hetzelfde jaar 5.865 GWh (bron: monitoringverslagen EBO 2024 – VBBV).

⁹ De benchmark-waarden van de nieuwe doelgroep zijn nog niet gekend en zullen nog worden aangevuld door de Commissie. Voor de berekening van de budgettaire impact werd van eenzelfde gemiddelde benchmark uitgegaan zoals die voor Doelgroep 1 geldt.

¹⁰ <https://bihet.belgium.be/nl/nieuws/de-regering-voert-de-energienorm-om-de-concurrentiekracht-van-elektro-intensieve-belgische>

¹¹ Met een elektriciteitsverbruik van minimaal 1 GWh.

Het CIE-kader is daarenboven een gekend steunmechanisme dat al meer dan tien jaar bestaat, en dat door de Richtsnoerwijziging opengetrokken kan worden naar de bijkomende doelgroep die hier wordt beoogd.

Het CISAF-kader daarentegen kent een heel andere logica van steun – gebaseerd op de gemiddelde groothandelsprijs in plaats van de CO₂-prijs. Tussen die twee bestaat een gedeeltelijke overlap, waardoor bedrijven onder beide doelgroepen twee aanvragen zouden moeten indienen, die vervolgens gekruist moeten worden met elkaar om af te toppen en dubbele subsidiëring te vermijden.

De investeringsverplichting van CISAF komt dan weer qua type investeringen exact overeen met die van CIE, en de CIE-investeringsverplichting zoals in Vlaanderen geoperationaliseerd liet de types van investeringen zoals bepaald onder CISAF, met name naast maatregelen in emissiereductie en verlaging van energieverbruik ook investeringen ten behoeve van hernieuwbare energie en flexibel energieverbruik, zelfs al expliciet toe.

Wijzigingen aan de Vlaamse steunregeling

Met de CIE-Richtsnoerwijziging van januari 2026 moet het CIE-BVR van 2023 sowieso gewijzigd en heraangemeld worden. Ook de marktgebaseerde CO₂-emissiefactor moet tussentijds herberekend worden. Dat was immers op Vlaams niveau al zo voorzien. Zowel de Richtsnoerwijziging als de inkanteling van de federale middelen worden hier dus samen in meegenomen.

De grootste wijziging aan de Vlaamse steunregeling is daarmee meteen geduid; ook **Doelgroep 2**/tabel 2 van Bijlage I van de Richtsnoeren wordt voortaan als steunbaar meegenomen (zie supra, Tabel 2 van 2.A Gewijzigd Europees kader), net zoals Doelgroep 1 aan een maximale steunintensiteit van 75%. Vermits de federale energiekorting voor drie jaar zou gelden, wordt de over te hevelen steun verdeeld over de drie eerstvolgende emissiejaren, met name emissiejaren 2026, 2027 en 2028. Tegelijk wordt de mogelijkheid voorzien dat de Vlaamse Regering zich positief kan uitspreken over een verhoging van het budget en/of een verlenging voor emissiejaren 2029 en/of 2030, voor zover de beleidsprioriteiten daartoe nopen en de budgetten dat toelaten.

Zoals eerder vermeld is het **budget** voor de Doelgroep 2 beperkt, met name tot de middelen die door de federale overheid aan de Vlaamse overheid zullen worden overgemaakt. De onderhandelingen over die middelen lopen nog (cf. supra). Bij een vastgeklekt budget varieert het steunpercentage echter mee bij een sterk fluctuerende EUA-termijnkoers¹². Om die marge inzake steunintensiteit bij een (sterk) variërende EUA-termijnkoers te behouden, is het zinvol om het 75%-maximum als enige bovengrens in te schrijven in het BVR. Het budget voor Doelgroep 2 wordt daarom ook apart gehouden van dat van Doelgroep 1, zodat het nominatieve bedrag dat wordt overgeheveld van het federale naar het Vlaamse niveau alleen dient voor Doelgroep 2. Net zoals voor Doelgroep 1 wordt er voorzien in een proratering bij onvoldoende budget. Door beide maatregelen kan het budget nooit ontsporen, ook niet bij een sterk stijgende EUA-termijnkoers of als de benchmarks van Doelgroep 2 significant soepeler zouden blijken dan die van Doelgroep 1.

Voor Doelgroep 2 wordt, conform de federale rationale achter de energiekorting, een **investeringsverplichting** ingeschreven die steeds van kracht is. Daarmee wordt een onderscheid gemaakt met Doelgroep 1, voor wie de investeringsverplichting alleen van kracht is in het geval van het niet behalen van de productbenchmark.

Gelet op de huidige economische context voorzien we wel **voldoende flexibiliteit** voor beide doelgroepen in de uitvoering van de investeringsverplichting. Zo worden uitbreidingen van de

¹² De EUA-termijnkoers (European Union Allowance) voor CO₂-emissierechten. Dit is de CO₂-of emissierechtenprijs op basis van futurescontracten zoals gestipuleerd in de Richtsnoeren, die gebruikt wordt om de compensaties te berekenen.

productiecapaciteit toegevoegd als mogelijke investeringen. Elektrolyse-installaties voor de productie van koolstofarme waterstof komen – conform de toegelaten investeringen onder het CISAF-staatssteunkader – ook in aanmerking om te voldoen aan de investeringsverplichting. Zuivere vervangingsinvesteringen blijven uitgesloten. Bovendien wordt de termijn van investeren verruimd. Deze begint voortaan vanaf de start van het emissiejaar – een onderneming kan op die manier anticiperen en vroeger beginnen te investeren – en wordt zo in totaal naar zeven jaar opgetrokken.

Zoals eerder vermeld moest de studie ter berekening van de **marktgebaseerde emissiefactor** voor België opnieuw worden uitgevoerd. Dat gebeurde door hetzelfde studiebureau dat er vorige keer ook voor instond, nl. Compass Lexecon. Daartoe werd ook dezelfde methodologie gebruikt als vorige keer, doch uiteraard op basis van recentere data. De marktgebaseerde emissiefactor werd bepaald op basis van het gemiddelde CO₂-gehalte van de geïdentificeerde marginale centrales/technologieën in de gesimuleerde day-ahead markt voor elk uur van het referentiejaar 2024. Op deze manier komt Compass Lexecon uit op een daadwerkelijke CO₂-emissiefactor van 0,52 tCO₂/MWh voor België, ten opzichte van 0,51 tCO₂/MWh in de eerste helft van CIE 2. De historische emissiefactor, die steeg van 0,36 naar 0,37 tCO₂/MWh onderging exact dezelfde absolute stijging. De goedkeuringsprocedure van de marktgebaseerde emissiefactor door de CREG is lopende.

Ten slotte worden er ook nog een aantal kleinere en eerder **technische wijzigingen** meegenomen die in de artikelsgewijze bespreking hieronder worden toegelicht, met name in verband met de berekening van de EUA-termijnkoers, de definitie van een broeikasgasinstallatie (BKG-installatie; een vaste installatie die onder de regels van het Europese emissiehandelsstelsel valt), de van toepassing zijnde NACE- en PRODCOM-nomenclaturen, de periode waarin milieu- en energiefeiten tot uitsluiting kunnen leiden, het klimaatplan, de termijnen voor terugvordering en het opvragen van externe gegevens voor controle.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hieronder volgt een artikelsgewijze bespreking van de wijzigingen. In de tussentitel wordt verwezen naar het desbetreffende artikel in het voorontwerp van het wijzigingsBVR. Tussen haakjes wordt verwezen naar het artikel in het initiële BVR van 2023 dat gewijzigd wordt.

Artikel 1 – Definities

(Art. 1, 2° BVR 2023) De nieuwe waarde van de **marktgebaseerde CO₂-emissiefactor**, met name 0,52 tCO₂/MWh, wordt hier ingeschreven.

(Art. 1, 9° BVR 2023) Over de **EUA-termijnkoers** wordt gespecificeerd dat eventuele dagen zonder handel – dagen dat de beurs wel open was, maar er geen contracten werden verhandeld – niet meegerekend worden om de gemiddelde koers te bepalen.

(Art. 1, 11° BVR 2023) Wat de **fallback-subinstallatie**¹³ betreft wordt de referentie naar tabel 1 en 2, zijnde de twee doelgroepen, van Bijlage I van de Richtsnoeren ingevoegd, om te expliciteren dat beide voortaan in aanmerking komen.

(Art. 1, 12° BVR 2023) Deze formulering wordt integraal vervangen om de definitie van ‘**BKG-installatie**’ scherp te stellen – dat was immers nog niet zo expliciet gedefinieerd – en om daarbij ook de verwijzing naar tabel 1 en 2 van Bijlage I (zijnde de twee doelgroepen) op te nemen.

(Art. 1, 16° BVR 2023) Er wordt gespecificeerd welke exacte **PRODCOM-nomenclatuur** van toepassing is, met name die van 2026.

¹³ Dit is de installatie waarop géén productbenchmark van toepassing is.

(Art. 1, 17° BVR 2023) Hier wordt toegevoegd dat de **wijzigingsrichtsnoeren** van 2026 (2026/C 196) mee van toepassing zijn als Europees kader voor de Vlaamse regelgeving.

Artikel 2 – In aanmerking komende activiteiten

(Art. 4 BVR 2023) Hier wordt geëxpliciteerd dat voortaan zowel tabel 1 als tabel 2 (zijnde de twee doelgroepen) van Bijlage I van de Richtsnoeren steunbaar zijn.

Verder wordt er gestipuleerd dat de recentste NACE-actualisering, met name **NACE Rev. 2.1**, van toepassing is. Het gebruik van deze NACE-versie is ook expliciet toegestaan in de 2026-Richtsnoerwijziging. Op die manier staan zowel de NACE- als PRODCOM-lijst (zie eerder) vast.

Ten slotte wordt hier toegevoegd dat eerst de PRODCOM-code van het product wordt bepaald en dat de NACE daaruit afgeleid wordt. In de omgekeerde redenering (eerst NACE- en vervolgens PRODCOM-code bepalen) zou het immers kunnen dat er binnen een bepaalde NACE-code waarbij het product binnen de omschrijving past daaropvolgend geen passende PRODCOM-code wordt gevonden, terwijl er binnen een andere NACE-code toch een PRODCOM-code bestaat voor dat exacte product. Wanneer er geen PRODCOM-code bestaat voor het product, wordt de activiteit wel bepaald op basis van de (omschrijving van de) NACE-code. Dat is louter de explicitering van een logica die al werd toegepast.

Artikel 3 – Periode uitsluiting i.v.m. milieu- en energieregelgeving

(Art. 7 BVR 2023) Hier wordt inhoudelijk niets gewijzigd, wel de exacte **periode** waarbinnen feiten tot een **uitsluiting** kunnen leiden. In het 2023-BVR was gestipuleerd dat feiten binnen een periode van vijf jaar vóór de beslissing tot steuntoekenning tot niet-steunbaarheid konden leiden. De datum van beslissing tot steuntoekenning is echter variabel, afhankelijk van wanneer de steunaanvraag administratief gecontroleerd en beslist kan worden, en de onderneming kent deze datum niet op voorhand, noch heeft ze hem in de hand. Dat betekent dat een feit met exact dezelfde datum in de ene steunaanvraag wel tot uitsluiting kan leiden, omdat de toekenningsdatum binnen de periode valt, terwijl het perfect mogelijk is dat het voor een andere steunaanvraag voor hetzelfde emissiejaar niet tot uitsluiting leidt, omdat de toekenning (net) buiten de periode valt. Dat is niet correct en wordt in dit wijzigingsBVR eenvoudigweg opgelost door deze termijn te enten op het emissiejaar in plaats van op de datum van steuntoekenning.

Artikel 4 – Klimaatplan

(Art. 9 BVR 2023) In de andere VLAIO-steunmaatregelen is de vereiste van een **klimaatplan** opgeheven omwille van de Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD; 2022/2464). Dat is een Europese richtlijn die bedrijven verplicht om jaarlijks transparant te rapporteren over hun duurzaamheidsbeleid en -resultaten. Daarom wordt deze vereiste ook hier opgeheven.

Artikel 5 – Investeringsverplichting

(Art. 10 BVR 2023) Dit artikel wordt integraal vervangen door een artikel dat specificeert dat voor Doelgroep 1 de **investeringsverplichting** blijft gelden zoals voorheen (afhankelijk van het bestaan en niet-behalen van een productbenchmark). Voor Doelgroep 2 is er altijd een investeringsverplichting. Met het oog op meer flexibiliteit worden investeringen in uitbreiding van de productiecapaciteit toegevoegd en wordt de termijn om te investeren verruimd. Investeringen in elektrolyse-installaties voor de productie van koolstofarme waterstof komen ook in aanmerking om te voldoen aan de investeringsverplichting.

Artikel 6 – Budgettaire enveloppe Doelgroep 1

(Art. 12 BVR 2023) De budgettaire enveloppe zoals die al voortvloeide uit het 2023-BVR blijft onverminderd gelden voor Doelgroep 1. Voor Doelgroep 2 wordt er een apart budget ingevoegd, ten

belope van de middelen die overgeheveld worden van de federale naar de Vlaamse overheid. Van artikel 12 wordt bijgevolg gespecificeerd dat deze **budgetclausule** voortaan alleen geldt voor **Doelgroep 1**.

Artikel 7 – Budgettaire enveloppe Doelgroep 2

(Nieuw art. 12/1) Het bovenstaande impliceert dat er een **aparte budgetclausule** opgenomen wordt om het budget voor **Doelgroep 2** te bepalen. Vermits het om een vast bedrag zal gaan zoals onderhandeld in het kader van de burden-sharing, wordt ook hier ingeschreven dat het bij onvoldoende budget ten opzichte van de totaliteit aan steunaanvragen, pro rata uitbetaald zal worden. Dat het om een nominatief bedrag zal gaan, betekent ook dat het niet de bedoeling is om hierop een provisie te voorzien. Deze wordt dus niet ingeschreven.

Hier wordt ook gestipuleerd dat de steun voor Doelgroep 2 vooralsnog, gezien de budgettaire context, slechts voor drie emissiejaren, met name 2026, 2027 en 2028, wordt toegekend. De mogelijkheid wordt wel ingeschreven dat de minister, in functie van gewijzigde beleidsprioriteiten en kredieten en mits voorafgaande goedkeuring door de Vlaamse Regering, deze steun kan verhogen en/of verlengen, uiterlijk tot emissiejaar 2030. Die procedure is analoog aan die van activatie van het uitzonderingsmechanisme (art. 17 BVR 2023).

Artikel 8 – Terugvordering

(Art. 24 BVR 2023) Om de redenering van artikel 3 van dit wijzigingsBVR (over art. 7 BVR 2023) door te trekken, worden de termijnen voor de **terugvorderingsgronden** geënt op het emissiejaar in plaats van het (variabele) moment van steuntoekenning. Zo is deze periode niet alleen voor iedereen gelijk inzake lengte, maar ook inzake kalenderperiode.

Artikel 9 – Controle

(Art. 26 BVR 2023) In dit artikel wordt ter volledigheid toegevoegd dat VLAIO – het agentschap dat de steunaanvragen administratief beheert – **externe gegevens** bij Vlaamse of federale gegevensbronnen kan opvragen, met het oog op deze controle en een betere doorstroom van gegevens.

Artikel 10 – Overgangsbepaling

Ten slotte wordt er een overgangsbepaling ingeschreven, waarbij het BVR zoals van kracht vóór de voorliggende wijziging van toepassing blijft op alle steuntoekenningen tot en met emissiejaar 2025. Het gewijzigde BVR is alleen van toepassing op alle toekomstige steunaanvragen binnen de nieuwe steunperiode. Concreet zal het dus gelden voor de steunaanvragen over **emissiejaren 2026 tot en met 2030**.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Als uitgangspunt wordt ervoor gekozen om de reeds voorziene budgettaire enveloppe binnen het VKF te behouden voor Doelgroep 1 zodat een eventuele uitbreiding geen impact heeft op de huidige

Doelgroep 1. Een uitbreiding van de CIE-maatregel tot Doelgroep 2 is bijgevolg afhankelijk van eventuele bijkomende beschikbare budgettaire middelen.

Begrotingsartikel TCH-ATCA5DC-WT basisallocatie ATC369

De basisallocatie voor Doelgroep 1 blijft behouden. Op deze basisallocatie is alleen een budgettaire impact als gevolg van de verhoging van de emissiefactor van 0,51 naar 0,52 tCO₂/MWh, zijnde een stijging van 1,96%.

De emissierechtenprijs (EUA-termijnkoers) is volatiel en nog niet gekend voor de rest van de CIE-periode. In onderstaande tabel wordt daarom de **totale kost** (in keuro) voor Doelgroep 1 ingeschat bij een volatiele emissierechtenprijs tussen 70,00 en 100,00 euro/ton CO₂. De basis voor berekening is het meest recente beschikbare cijfer, met name de aangevraagde CIE-steun van 194.174 keuro (van Doelgroep 1) voor emissiejaar 2025. Voor emissiejaar 2026 is de EUA-termijnkoers van 76,83 euro/tCO₂ (in het vet) al gekend. Een voorlopige waarde voor emissiejaar 2027 is op basis van de eerste jaarhelft 80 euro/tCO₂. Het eerder vermelde steunbedrag werd herrekend naar de onderstaande EUA-prijzen, de gemiddelde benchmarkwaardes volgens de Richtsnoeren (t.o.v. 76,57 in emissiejaar 2025) en een marktgebaseerde factor van 0,52 i.p.v. 0,51 tCO₂/MWh.

			Emissiejaar				
			2026	2027	2028	2029	2030
Kost compensaties (in keuro)	Benchmark (%)		75,73	74,91	74,09	73,28	72,49
	EUA-prijs (euro/tCO ₂)	70,00			194.740	192.611	190.535
		76,83	218.473				
		80,00		225.024	222.561	220.127	217.754
		90,00			250.381	247.643	244.974
		100,00			278.201	275.159	272.193

Tabel 3 – Totale kost CIE-uitgaven Doelgroep 1 voor de emissiejaren 2026-2030 o.b.v. verschillende EUA-termijnkoersen

Als we de **bijkomende kost** van voorliggend wijzigingsBVR willen isoleren, dan moeten we louter kijken naar de bovenvermelde 1,96% budgetstijging als gevolg van de stijging van de emissiefactor van 0,51 naar 0,52 tCO₂/MWh. Als alleen die bijkomende kost in ogenschouw wordt genomen, gaat het over de volgende bedragen, opnieuw ingeschat bij een volatiele emissierechtenprijs van 70,00 à 100,00 euro/tCO₂.

			Emissiejaar				
			2026	2027	2028	2029	2030
Meerkost compensaties (in keuro)	Benchmark (%)		75,73	74,91	74,09	73,28	72,49
	EUA-prijs (euro/tCO ₂)	70,00			3.817	3.775	3.734
		76,83	4.282				
		80,00		4.410	4.362	4.314	4.268
		90,00			4.907	4.854	4.801
		100,00			5.453	5.393	5.335

Tabel 4 – Totale meerkost CIE-uitgaven Doelgroep 1 voor de emissiejaren 2026-2030 o.b.v. verschillende EUA-termijnkoersen

Begrotingsartikel TCH-ATCA5DC-WT nieuwe basisallocatie

Deze nieuwe basisallocatie wordt gehanteerd voor de beschikbare middelen voor Doelgroep 2, zoals eerder beschreven. Op deze basisallocatie komt vanaf begrotingsjaar 2027 minstens het nominatieve bedrag zoals afgesproken in het kader van de burden-sharing, gedeeld door drie. Bij onvoldoende middelen zal een proratering toegepast worden.

VBBV

De opdracht van het VBBV is een onderdeel van de referentietaken van de Vlaamse Overheid met VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek), waar het VBBV deel van uitmaakt. De uitbreiding van de taak van het VBBV door de incorporatie van Doelgroep 2 wordt, op basis van een stijging met 83 dossiers, ingeschat op een **bijkomende jaarlijkse kost van 138.000 euro**.

	Aantal CIE-aanvragen	Aantal verificatiedagen per CIE-aanvraag	Aantal verificatiedagen	Jaarlijkse kost in k€
Doelgroep 1	43	2	88	120
Doelgroep en 2	1126 (inschatting)	1,5 (*)	189	258
Extra te voorzien budget bij uitbreiding				k€138

Tabel 5 – Inschatting VBBV-kost Doelgroep 1 en 2

(*) rekening houdend met een geschatte efficiëntieslag van 2d à 1,5d)

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 23 juni 2026. De opmerking opgenomen in het gunstig advies werd verwerkt in het voorliggend voorontwerp van besluit.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 5 juli 2026.

B. ESR-TOETS

Steun aan ondernemingen behoort tot de ESR-code 51.12.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp gaat uit van geen weerslag op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de Vlaamse Overheid door de mogelijkheid om dit intern binnen VLAIO op te vangen. Het akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling is bijgevolg niet vereist.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

- personeel: het voorontwerp heeft geen weerslag op het gebied van personeelsinzet;
- werkingsuitgaven: het voorontwerp heeft geen weerslag op de lopende uitgaven;
- investeringen en schuld: het voorontwerp heeft geen investeringen als gevolg;
- ontvangsten: het voorontwerp resulteert niet in bijkomende ontvangsten.

Conclusie: het voorontwerp heeft geen weerslag op de werking van de lokale besturen.

4 VERDER TRAJECT

Het advies wordt ingewonnen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Milieu- en Natuurraad.

5 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 februari 2023 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor de compensatie van indirecte emissiekosten, wat betreft de uitbreiding van de steunbare activiteiten en de investeringsverplichting;
- 2° de Vlaamse minister van Economie:
 - 2.1° te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen in te winnen;
 - 2.2° te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies van de Milieu- en Natuurraad in te winnen;
 - 2.3° te machtigen te beoordelen of voornoemde adviezen aanleiding kunnen geven tot inhoudelijke aanpassing van de op heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst;
 - 2.4° te gelasten het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering aan te melden bij de Europese Commissie, als de Vlaamse minister oordeelt dat voornoemde adviezen geen aanleiding geven tot inhoudelijke aanpassing van de op heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst.

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie en Industrie, Buitenlandse Zaken, Digitalisering en Facilitair Management,

Matthias DIEPENDAELE